

مدارس حضرت زینب (سلام الله علیها) امیدیه، حضرت رقیه (سلام الله علیها) رامهرمز، ریحانه النبی (سلام الله علیها) شادگان، حضرت خدیجه (سلام الله علیها) بندرماهشهر، فاطمیه (سلام الله علیها) اروند، فاطمه معصومه (سلام الله علیها) اندیکا با مشارکت همدیگر نشست علمی پژوهشی با عنوان «اوضاع حوزه‌های علمیه در دوره آیت الله موسوی الخراسان و نقش ایشان در حفظ و ارتقاء حوزه های علمیه» با حضور حجت الاسلام و المسلمین سید منذر حکیم در تاریخ ۱۸ آبان ۱۴۰۰ در فضای مجازی اسکای روم برگزار کردند.

حجت الاسلام و المسلمین سید منذر حکیم ضمن گرامیداشت مقام عالیقدر علامه خراسان به بیان اوضاع حوزه‌های علمیه در قرنهای مختلف پرداخت و بیان کرد: حوزه‌های علمیه در طول ۱۵ قرن گذشته برای شناخت آسیبها و پاسداری و حفظ دین و فهم آن توانستند حرف اول را بزنند و خواهند زد. حوزه‌های علمیه با وجود عالمان و فرهیختگانی که با سلاح علم و دانش الهی و با خردورزی مطلوب با توجه به شرایط مکانی و زمانی خود که نیازمند جامعه انسانی بوده تلاش می‌نمودند و در زمینه‌های مختلف علوم همچون فقه و اصول، فلسفه، اخلاق و غیره و به دور از تمایلات دنیوی به دانش اندوزی و خدمت در جهت احیای مبانی اسلامی تلاش می‌کردند.

ایشان در ادامه افزود: حوزه‌های علمیه با شاخص علم و دانش مطلوب، علم و دانشی که قرآن کریم معیار و نثار آن را تعیین کرده و در آیات متعددی همچون «ن و القلم و مایسطرون» بیان فرموده است. بنابراین حوزه‌های علمیه با نگاه به چنین منبع سرشاری از حرکت علم و دانش است آغاز نمودند و در حال تکامل و توسعه و نقش‌آفرینی در جامعه بشری هستند. به همین اگر بخواهیم به سیره‌ی گذشتگان رجوع کنیم خواهیم فهمید که عالمان دین در این راستا چه تلاشهایی کرده‌اند و یکی از اندیشمندان دین که توانست در حوزه‌های علمیه نقش‌آفرینی کند و عمر خود را وقف تحصیل، تحقیق و تدریس کرده است آیت الله سید محمد مهدی موسوی الخراسان است.

سید منذر حکیم علاوه بر بیان مقام این اندیشمند اسلام به فعالیتهای ایشان در راستای احیای علم و دانش پرداخت و گفت: آیت الله خراسان در دوران خود توانست به احیای کتب و نسخه‌های خطی بپردازد به طوری که لازم است چنین امری به عنوان یک رشته تخصصی در حوزه‌های علمیه ایجاد شود و طلاب و عالمان در این راستا تلاش کنند. آیت الله خراسان با خریداری یا جمع آوری نسخه‌های خطی از سراسر جهان و بعد از مطالعه و بحث علمی به تصحیح و بازنویسی می‌پرداخت و در نهایت آنها را جهت چاپ آماده می‌نمود. یکی دیگر از کارهای مهم آیت الله خراسان، موسوعه نویسی است که می‌توان به دو موسوعه ابن ادریس و ابن عباس اشاره کرد.

ایشان در ادامه با الگو و عبرت گرفتن از عالمان دین و گذشتگان در جهت تحقیق و پژوهش بیان کرد: طلاب و عالمان دین باید بتوانند همچون آیت الله خراسان با توجه به کمبود امکانات علمی و رفاهی و در نهایت استفاده از فرصت جهت تولید علم و دانش برای جامعه بشری علی‌الخصوص پاسخگویی به شبهات جامعه در مسائل اعتقادی و غیره که نیاز مبرم جامعه است بپردازند و صاحب اثر باشند. و از طرفی بدانند که مطالعه و تلاش در جهت احیای علم و بقاء آن برای نسلهای آینده علاوه بر اینکه بزرگترین سرمایه است باعث ایجاد عبودیت و بندگی در انسان می‌شود چراکه امام علی (علیه السلام) می‌فرماید: «مَنْ عَلَّمَنِي حَرْفًا فَقَدْ صَيَّرَنِي عَبْدًا». و از سوی دیگر باعث عدم فراموشی خواهد شد. بنابراین این روحیه و انگیزه زمانی محقق می‌شود که محقق عشق و زهد را در کار هم در نظر بگیرد تا بتواند در عرصه پژوهش به رشد مطلوب برسد.